II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαρτίου 1992

σχετικά με ενίσχυση που σκοπεύει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών υπέρ της περιβαλλοντικά αποδεκτής διάθεσης του φυσικού λιπάσματος

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(92/316/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

Εκτιμώντας ότι:

I

Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών προτίθεται να καθιερώσει καθεστώς ενίσχυσης προκειμένου να ενθαρρύνει την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος (stimulering milieuhygiënisch verantworde afzet van mestoverschotten). Το εν λόγω καθεστώς, το οποίο πρόκειται να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με το προϊόν από την εισφορά που καταβάλλουν οι κτηνοτροφικές μονάδες που παράγουν περισσότερο φυσικό λίπασμα από όσο μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο έδαφός τους (δηλαδή περισσότερο από 125 χιλιόγραμμα φωσφορικών λιπασμάτων ανά εκτάριο), θα χρηματοδοτήσει με τη σειρά του τις δραστηριότητες της εθνικής τράπεζας φυσικού λιπάσματος (stichting Landelijke Mestbank — SLM) σε περιοχές όπου παρατηρείται συγκέντρωση ανάλογων μονάδων. Η SLM έχει το καθήκον, βάσει του καταστατικού της, να διαθέτει το πλεόνασμα φυσικού λιπάσματος κατά τρόπο περιβαλλοντικά αποδεκτό.

Οι ζημίες που μπορεί να προκαλέσει στο περιβάλλον η ακατάλληλη διάθεση του φυσικού λιπάσματος είναι πολλών ειδών. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται η μόλυνση των υδάτων επιφανείας και των υπόγειων υδάτων, οι εκπομπές αερίων και τα κατάλοιπα βαρέων μετάλλων ή/και και η μικροβιολογική και οπτική ρύπανση. Το εάν θα προκληθούν ή όχι ζημίες στο περιβάλλον από τη διάθεση του φυσικού λιπάσματος εξαρτάται κυρίως από τις συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιείται η εν λόγω διάθεση, και συγκεκριμένα τις μεθόδους, το σχετικό χρονοδιάγραμμα και τις ποσότητες.

Με επιστολή της 8ης Απριλίου 1991, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, τις προθέσεις της.

Μετά από μια πρώτη εξέταση της κοινοποίησης, η Επιτροπή θεώρησε ότι η εν λόγω ενίσχυση στρέβλωνε, κατά πάσα πιθανότητα, τον ανταγωνισμό και επηρέαζε τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ευνοώντας ορισμένους κτηνοτρόφους κτηματίες στις Κάτω Χώρες. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι η περιγραφή των δραστηριοτήτων που επρόκειτο να χρηματοδοτηθούν από την SLM δεν ήταν πολύ σαφής, και ότι οι εν λόγω δραστηριότητες αφορούσαν εκ πρώτης όψεως τη μεταφορά, την αποθήκευση και τη ρύθμιση των τιμών για τη διάθεση του φυσικού λιπάσματος.

Δεδομένου ότι η ενίσχυση επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για τον εφοδιασμό των εργοστασίων επεξεργασίας με φυσικό λίπασμα, αποτελούσε ταυτόχρονα και ενίσχυση προς τα εν λόγω εργοστάσια. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη ότι έχει ήδη εγκρίνει δύο άλλα καθεστώτα ενίσχυσης όσον αφορά τα φυσικά λιπάσματα στις Κάτω Χώρες, συγκεκριμένα δε καθεστώς ενίσχυσης για τη διανομή φυσικού λιπάσματος υψηλής ποιότητας με φθίνουσα ένταση ενίσχυσης μέχρι τη λήξη του το 1995 και καθεστώς ενίσχυσης υπέρ της κατασκευής περίπου 20 εργοστασίων επεξεργασίας φυσικών λιπασμάτων κατά την περίοδο 1990 — 1994 [1].

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς ενίσχυσης για την ενθάρρυνση της περιβαλλοντικά αποδεκτής διάθεσης του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος περιλαμβάνει στοιχείο ενίσχυσης λειτουργίας, για την οποία καταρχήν δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί καμία από τις

[1] ΕΕ αριθ. C 82 της 27. 3. 1991, σ. 3.

εξαιρέσεις του άρθρου 92. Επιπλέον, το νέο καθεστώς ενίσχυσης ήταν ασυμβίβαστο με τους όρους υπό τους οποίους η Επιτροπή ενέκρινε τα δύο προηγούμενα καθεστώτα που αναφέρονται ανωτέρω. Ο φθίνων ρυθμός και η ημερομηνία λήξης ισχύος του καθεστώτος για τη διανομή φυσικού λιπάσματος υψηλής ποιότητας καθίστανται άνευ σημασίας σε περίπτωση έγκρισης του νέου καθεστώτος. Όσον αφορά τα εργοστάσια επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος, η Επιτροπή βάσισε την έγκρισή της, μεταξύ άλλων, στη διαβεβαίωση της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών ότι δεν πρόκειται να χορηγηθεί επιπλέον ενίσχυση στα εν λόγω εργοστάσια. Στην επιστολή έγκρισης της 7ης Φεβρουαρίου 1991 υπογραμμίζεται ιδιαίτερα το σημείο αυτό και αναφέρεται η καταρχήν αρνητική στάση της Επιτροπής όσον αφορά τη χορήγηση περαιτέρω ενίσχυσης για τα φυσικά λιπάσματα στις Κάτω Χώρες. Η Επιτροπή, κατά συνέπεια, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ενημερώθηκε για την εν λόγω απόφαση με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1991 και κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός μηνός. Τα άλλα κράτη μέλη και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι κλήθηκαν επίσης να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός συγκεκριμένης προθεσμίας (1).

II

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 5ης Ιουλίου 1991, σε διμερείς συνεδριάσεις στις 7 και 17 Οκτωβρίου 1991 και με επιστολή της 18ης Νοεμβρίου 1991. Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών εξήγησε τις δραστηριότητες της SLM καθώς και τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω δραστηριότητες θα χρηματοδοτηθούν μέσω εισφορών και δασμών. Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ότι το καθεστώς πρέπει να εκτιμηθεί από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 92 της συνθήκης αλλά, κατά τη γνώμη της, το καθεστώς δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές δεδομένου ότι χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου μέσω εισφοράς που καταβάλλουν οι κτηνοτροφικές μονάδες. Στο πλαίσιο αυτό, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών θεωρεί ότι το καθεστώς σέβεται την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και ισχυρίζεται ότι το σχέδιο καθεστώτος υπό εξέταση δεν συνεπάγεται τη χορήγηση πρόσθετης ενίσχυσης στα εργοστάσια επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος, ούτε έχει ως αποτέλεσμα την παράταση του ισχύοντος καθεστώτος ενίσχυσης για τη μεταφορά υψηλής ποιότητας φυσικού λιπάσματος. Με την τελευταία επιστολή της, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών υπέβαλε τον προϋπολογισμό της SLM για το 1992, τον οποίο προσάρμοσε κατά τρόπο ώστε να ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της Επιτροπής όσον αφορά τους τύπους δραστηριότητας που πρόκειται να ενισχυθούν βάσει του καθεστώτος.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, παρατηρήσεις υπέβαλαν η δανική κυβέρνηση, η ευρωπαϊκή ένωση κατασκευαστών (EFMA), η ιταλική ομοσπονδία χοιροτρόφων, μια γερμανική γεωργική οργάνωση και πέντε επιχειρήσεις επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος στις Κάτω Χώρες, στο Βέλγιο και στη Γαλλία. Οι εν λόγω παραρτηρήσεις υποβλήθηκαν στην κυβέρνηση των Κάτω Χωρών με επιστολή της 29ης Αυγούστου 1991. Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών διατύπωσε τα σχόλιά της με επιστολή της 7ης Οκτωβρίου 1991.

III

Το κόστος της περιβαλλοντικά αποδεκτής διάθεσης των απορριμμάτων που παράγει ένας οικονομικός φορέας αποτελεί βασικό στοιχείο του κόστους παραγωγής. Οι κτηνοτροφικές μονάδες δεδομένου του οικονομικού πλεονεκτήματος που απολαμβάνουν μέσω των μεθόδων εντατικής παραγωγής και του σχετικά χαμηλού κόστους μεταφοράς για ζωοτροφές λόγω της συγκέντρωσής τους σε ορισμένες περιοχές, πρέπει επίσης να αναλάβουν το κόστος για την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του φυσικού λιπάσματος που παράγουν, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και το άρθρο 130 Π παράγραφος 2 της συνθήκης. Κατά τον ίδιο τρόπο που το κόστος παραγωγής και τα κέρδη διαφέρουν για κάθε μεμονωμένο φορέα, το κόστος διάθεσης του φυσικού λιπάσματος, πρόκειται και αυτό να διαφέρει, σε συνάρτηση ιδίως με τη διαθεσιμότητα και την απόσταση των ενδεχόμενων σημείων διάθεσης, όπως για παράδειγμα εδάφη που μπορούν να απορροφήσουν επιπλέον φυσικό λίπασμα ή εγκαταστάσεις επεξεργασίας.

Κατά συνέπεια, η παροχή δημοσίων πόρων στην SLM προκειμένου να χρηματοδοτήσει ορισμένες από τις δραστηριότητές της αποτελεί κρατική ενίσχυση. Το γεγονός ότι οι εν λόγω πόροι προέρχονται από εισφορά επί της παραγωγής πλεονάζοντος φυσικού λιπάσματος δεν μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή. Στην προκειμένη περίπτωση, η εισφορά καθιερώνεται με κανονισμό της οικονομικής επιτροπής γεωργίας (Landbouwschap), ως υποχρεωτικό μέτρο δημοσίου δικαίου, και, ως εκ τούτου η πληρωμή της εισφοράς είναι δυνατό να επιβληθεί. Στην απόφασή του της 11ης Νοεμβρίου 1987 στην υπόθεση 259/85 (2), το Δικαστήριο δήλωσε ότι το γεγονός απλά και μόνο ότι ένα σύστημα επιδοτήσεων το οποίο ευνοεί ορισμένες εταιρείες σε συγκεκριμένο τομέα χρηματοδοτείται από παραφορολογική εισφορά που επιβάλλεται για κάθε παροχή εθνικών αγαθών στον εν λόγω τομέα, δεν επαρκεί για να απωλέσει το εν λόγω σύστημα το χαρακτήρα ενίσχυσης που χορηγείται από το κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

Ο συντελεστής της εισφοράς επί του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος καθορίζεται σε ετήσια βάση από την Landbouwschap, η οποία λαμβάνει υπόψη διάφορους παράγοντες, όπως την ύπαρξη ή μη πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος σε επίπεδο περιφέρειας, τον τύπο του παραγόμενου φυσικού λιπάσματος και το μέγεθος της παραγωγής πλεονάσματος σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης. Για παράδειγμα, το 1992, η εισφορά επί του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος χοίρου πρόκειται να ανέλθει στην ανατολική Ολλανδία σε 3,23 ολλανδικά φιορίνια ανά τόνο, στη βόρεια Ολλανδία σε 3,69 ολλανδικά φιορίνια ανά τόνο και στην υπόλοιπη Ολλανδία σε μηδέν.

Η απόδοση χρησιμοποιείται κατά πρώτον, προκειμένου να καλυφθούν τα πάγια έξοδα της SLM (υποδομή και γενικά έξοδα) και, κατά δεύτερο, τα μεταβλητά έξοδα λειτουργίας. Το υπόλοιπο των εξόδων λειτουργίας χρηματοδοτείται μέσω δασμών που καταβάλλουν οι μονάδες εκείνες που εφοδιάζουν με φυσικό λίπασμα την SLM. Από τις συνολικές δαπάνες ύψους 71,6 εκατομμυρίων ολλανδικών φιορινιών που αναμένεται να έχει η SLM το 1992, 40 εκατομμύρια ολλανδικά φιορίνια πρόκειται να καλυφθούν με εισφορές, και 31,5 εκατομμύρια ολλανδικά φιορίνια μέσω δασμών.

Το προτεινόμενο καθεστώς ενίσχυσης έχει σαν αποτέλεσμα να εναρμονίσει εν μέρει το κόστος διάθεσης φυσικού λιπάσματος και, κατά συνέπεια, μέρος του κόστους παραγωγής των κτηνοτροφικών μονάδων, μέσω της εισφοράς. Ένα δεύτερο αποτέλεσμα του καθεστώτος είναι η μεγαλύτερη

(1) ΕΕ αριθ. C 189 της 20. 7. 1991, σ. 5.

(2) Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή ΔΕΚ 1987, σ. 4418, σημείο 23 των αιτιολογικών σκέψεων.

προθυμία των παραγωγών φυσικού λιπάσματος να παραδίδουν το πλεονάζον φυσικό λίπασμα στην SLM παρά να το διαθέτουν μέσω άμεσων επαφών με κτηματίες σε άλλες περιοχές, δεδομένου ότι, ούτως ή άλλως, πρέπει να χρηματοδοτούν μέρος των εξόδων της SLM, ανεξάρτητα από το αν την χρησιμοποιούν ή όχι.

Στο βαθμό που η απόδοση της εισφοράς χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση μέρους του κόστους εφοδιασμού των εργοστασίων επεξεργασίας με φυσικό λίπασμα, η ενίσχυση ευνοεί και τα εν λόγω εργοστάσια. Το καθεστώς παρέχει τη δυνατότητα στην SLM να δημιουργήσει εγκαταστάσεις αποθήκευσης και να ρυθμίσει την προμήθεια φυσικού λιπάσματος και την τιμή με την οποία το φυσικό λίπασμα προσφέρεται στα εργοστάσια επεξεργασίας, περιορίζοντας κατ' αυτό τον τρόπο τον φυσιολογικό επιχειρηματικό κίνδυνο. Μολονότι η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών αρνήθηκε, με την επιστολή της 5ης Ιουλίου 1991 ότι στόχος του καθεστώτος ήταν η χορήγηση πρόσθετης ενίσχυσης στα εργοστάσια επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος και τόνισε ότι η SLM πρόκειται να διαπραγματευθεί με τα εν λόγω εργοστάσια σε εμπορική βάση προκειμένου να καθορίσει τις ποσότητες και την τιμή φυσικού λιπάσματος που θα παραδοθεί, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση προς την SLM έχει ως αποτέλεσμα να αποσοβηθεί μέρος του κινδύνου τον οποίο φυσιολογικά έπρεπε να αναλάβουν τα εργοστάσια επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών, στη συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 1991, αναγνώρισε ότι το προτεινόμενο καθεστώς έχει ως αποτέλεσμα να επιταχυνθεί η κατασκευή βιομηχανικών εγκαταστάσεων επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος μεγάλης κλίμακας, ούτως ώστε να είναι διαθέσιμες όταν παραστεί ανάγκη.

IV

Υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των κτηνοτρόφων στην Κοινότητα και τόσο τα ζώα όσο και το κρέας τους αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Ο κτηνοτροφικός τομέας των Κάτω Χωρών αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα της κοινοτικής παραγωγής. Το 1989, 15 % της παραγωγής χοιρινού κρέατος στην Κοινότητα, 9,2 % της παραγωγής αυγών και 7,2 % της παραγωγής πουλερικών πραγματοποιήθηκαν στις Κάτω Χώρες.

Το 1988, οι Κάτω Χώρες εξήγαγαν 759 049 τόνους χοιρινού κρέατος, κωδικός ΣΟ 0203, σε άλλα κράτη μέλη, το 1989 751 252 τόνους και το 1990 761 772 τόνους, που αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 50 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα. Κατά τα έτη αυτά, οι Κάτω Χώρες εισήγαγαν 24 214 τόνους, 16 747 τόνους και 22 227 τόνους αντιστοίχως από άλλα κράτη μέλη.

Το 1988, οι Κάτω Χώρες εξήγαγαν 365 938 τόνους αυγών, κωδικός ΣΟ 0407 00, σε άλλα κράτη μέλη, το 1989 370 523 τόνους και το 1990 373 930 τόνους, που αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 75 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα. Κατά τα έτη αυτά οι Κάτω Χώρες εισήγαγαν 9 407 τόνους, 13 253 τόνους και 19 556 τόνους αντιστοίχως από άλλα κράτη μέλη.

Το 1988, οι Κάτω Χώρες εξήγαγαν 218 480 τόνους κρέατος πουλερικών, κωδικός ΣΟ 0207, σε άλλα κράτη μέλη, το 1989 221 937 τόνους και το 1990 248 793 τόνους, που αντιπροσωπεύουν 40 έως 45 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα. Κατά τα έτη αυτά, οι Κάτω Χώρες εισήγαγαν 46 365 τόνους, 48 755 τόνους και 52 043 τόνους αντιστοίχως από άλλα κράτη μέλη.

Η επεξεργασία αποτελεί έναν από τους τέσσερις μηχανισμούς με τους οποίους η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών σκοπεύει να μειώσει και να διαθέσει το πλεόνασμα φυσικού λιπάσματος. Οι άλλοι μηχανισμοί είναι η απαγόρευση της επέκτασης της παραγωγής φυσικού λιπάσματος σε μονάδες που παράγουν ήδη περισσότερο φυσικό λίπασμα από όσο μπορεί να απορροφήσει το έδαφός τους, η μείωση της παραγωγής φυσικού λιπάσματος και των μετάλλων στα φυσικά λιπάσματα με τη χρησιμοοπίηση των κατάλληλων ζωοτροφών και η διανομή φυσικού λιπάσματος στο εσωτερικό των Κάτω Χωρών.

Το 1989, το διαθέσιμο δυναμικό επεξεργασίας στις Κάτω Χώρες ήταν 420 000 τόνοι φυσικού λιπάσματος ανά εκτάριο. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι που έθεσε η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών καθιστούν απαραίτητη την ύπαρξη δυναμικού επεξεργασίας 6 εκατομμυρίων τόνων μέχρι το τέλος του 1994 και 20 εκατομμυρίων τόνων μέχρι το έτος 2000. Οι εν λόγω φυλόδοξοι στόχοι απαιτούν την κατασκευή τουλάχιστον 20 βιομηχανικών εγκαταστάσεων μεγάλης κλίμακας για την επεξεργασία φυσικού λιπάσματος με δυναμικό 250 000 έως 500 000 τόνων κατ' έτος πριν το 1995.

Το επεξεργασμένο ζωικό λίπασμα περιέχει N, P και K σε αναλογίες παρόμοιες με αυτές των χημικών λιπασμάτων, αλλά σε χαμηλότερες συγκεντρώσεις (6 % — 6 % — 6 %). Το περιεχόμενό του σε οργανική ουσία είναι, ωστόσο, πολύ υψηλότερο. Η εν λόγω οργανική ουσία βελτιώνει τη δομή και την ικανότητα του εδάφους να απορροφά νερό και ορυκτά. Έχει διαπιστωθεί ότι, κυρίως στα υγρά και ξηρά κλίματα τα οργανικά λιπάσματα αποδίδουν σημαντικά καλύτερες εσοδιές για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Το ζωικό λίπασμα ανταγωνίζεται άλλα οργανικά λιπάσματα. Σύμφωνα με μελέτη που διενεργήθηκε το 1990 για λογαριασμό του αρμόδιου ολλανδικού υπουργείου όσον αφορά τις δυνατότητες πώλησης του ολλανδικού επεξεργασμένου ζωικού λιπάσματος σε άλλες χώρες (1), το εν λόγω προϊόν ανταγωνίζεται το εγχώριο ζωικό λίπασμα, το ιχθυάλευρο, το στεάλευρο, τα αλεσμένα απορρίματα σπερμάτων, το κοπρόχωμα και την ιλύ αποβλήτων. Η πιθανή αγορά για το επεξεργασμένο ζωικό λίπασμα εξαρτάται κατ' αρχήν από την τιμή στην οποία προσφέρεται. Σύμφωνα με τη μελέτη που αναφέρθηκε ανωτέρω, πιθανές αγορές εντός της Κοινότητας υπάρχουν στη Γαλλία και στην Ισπανία και, σε μικρότερο βαθμό, στην Πορτογαλία, στην Ιταλία και στην Ελλάδα καθώς και σε τρίτες χώρς όπως οι ΗΠΑ, η Ιαπωνία και ο Καναδάς.

Ανάλογα με το έδαφος και τη συγκομιδή, το επεξεργασμένο ζωικό λίπασμα ενδέχεται επίσης να ανταγωνίζεται τα χημικά λιπάσματα. Σε μελέτη για το ζωικό λίπασμα στην Ευρώπη που διενεργήθηκε το Σεπτέμβριο του 1991, η EFMA υπελόγισε ότι εάν επρόκειτο να υποστεί επεξεργασία το 50 % της ανερχόμενης σε 1 εκατομμύριο τόνους συνολικής ποσότητας αζώτου από κτηνοτροφικές μονάδες που χρησιμοποιούν εισαγόμενες ζωοτροφές, η χρήση αζώτου από ζωικό λίπασμα θα αυξανόταν κατά 100 000 τόνους, ποσό που αντιπροσωπεύει περίπου το 1 % του συνόλου των πωλήσεων λιπασμάτων αζώτου στην Ευρώπη το 1988. Στη συγκεκριμένη μελέτη, ωστόσο, η EFMA δεν θεωρεί πιθανή μια τέτοιας κλίμακας επεξεργασία, επειδή το κόστος για τους αγρότες είναι απαγορευτικό.

(1) Booz. Allen & Hamilton, Afzetmoeglijkheden voor verwerkte dierlijke mest, Den Haag 1990.

Πραγματοποιούνται εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τα ζωικά και φυτικά λιπάσματα, είτε σε αμιγή μορφή είτε αναμεμειγμένα ή χημικά επεξεργασμένα (κωδικός ΣΟ 3101). Το 1988, οι Κάτω Χώρες εξήγαγαν 160 877 τόνους σε άλλα κράτη μέλη, το 1989 210 170 τόνους και το 1990 253 182 τόνους, ιδίως προς την ένωση Βελγίου-Λουξεμβούργου, τη Γερμανία και τη Γαλλία, που αντιπροσωπεύουν το 44 έως 60 % του συνόλου των ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα. Κατά τα έτη αυτά, οι Κάτω Χώρες εισήγαγαν 44 404 τόνους, 37 357 τόνους και 65 994 τόνους αντιστοίχως από άλλα κράτη μέλη. Οι ολλανδικές εξαγωγές επεξεργασμένου ζωικού λιπάσματος σε άλλα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες αναμένεται να σημειώσουν σημαντική αύξηση εάν κατασκευαστούν οι προβλεπόμενες βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Εντατική, συγκεντρωμένη κτηνοτροφία δεν υπάρχει μόνο στις Κάτω Χώρες αλλά και σε άλλα κράτη μέλη, ιδίως στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ιταλία. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα σχετικά περιβαλλοντικά προβλήματα, η οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (1) απαιτείται από όλα τα κράτη μέλη να διαθέτουν το πλεόνασμα φυσικού λιπάσματος κατά τρόπο περιβαλλοντικά αποδεκτό. Κατά συνέπεια, πρόκειται να αυξηθεί ο ανταγωνισμός μεταξύ των προμηθευτών λιπάσματος, επεξεργασμένου ή μη, στην Κοινότητα και να αντικατασταθούν σε ορισμένο βαθμό τα χημικά λιπάσματα από οργανικά.

Όταν η χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης βελτιώνει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους στην Κοινότητα, η εν λόγω ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ότι επηρεάζει τον ανταγωνισμό με τις άλλες επιχειρήσεις. Τα προβλεπόμενα μέτρα ενδέχεται να καταστήσουν ανταγωνιστικότερο το ολλανδικό φυσικό λίπασμα από μονάδες εντατικής κτηνοτροφίας και εργοστάσια επεξεργασίας.

Κατά συνέπεια, η ενίσχυση την οποία η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών προτίθεται να χορηγήσει για την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και στρεβλώνει τον ανταγωνισμό μεταξύ κτηνοτρόφων γεωργών κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Στο βαθμό που το πλεόνασμα φυσικού λιπάσματος υφίσταται επεξεργασία προκειμένου να διατεθεί στην αγορά ως ξηρό οργανικό λίπασμα, η ενίσχυση στρεβλώνει ενδεχομένως τον ανταγωνισμό με άλλους κατασκευαστές οργανικών και χημικών λιπασμάτων.

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης θεσπίζει την αρχή ότι οι ενισχύσεις με ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία προσδιορίζει είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Οι παρεκκλίσεις από την εν λόγω αρχή, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης, δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν στην προκειμένη περίπτωση, λόγω της φύσης και των στόχων της ενίσχυσης και, εν πάση περιπτώσει, εξάλλου δε την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεν έχει επικαλεστεί, τις εν λόγω παρεκκλίσεις.

(1) ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1991, σ. 1.

V

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης προσδιορίζει τις ενισχύσεις που ενδέχεται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η συμβατότητα με τη συνθήκη πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της Κοινότητας και όχι ενός μεμονωμένου κράτους μέλους. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ορθή λειτουργία της κοινής αγοράς και να ληφθούν υπόψη οι αρχές που θεσπίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο στ) της συνθήκης, οι εξαιρέσεις από την αρχή στο άρθρο 92 παράγραφος 3 πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κατά την εξέταση καθεστώτος ή μεμονωμένου μέτρου ενίσχυσης.

Συγκεκριμένα, οι παρεκκλίσεις είναι δυνατόν να εφαρμοστούν μόνον εφόσον η Επιτροπή θεωρεί ότι, εάν η ενίσχυση δεν χορηγηθεί, οι δυνάμεις της αγοράς από μόνες τους δεν επαρκούν για να παρακινήσουν τους αποδέκτες να δράσουν κατά τρόπο ώστε να επιτευχθεί ένας από τους επιδιωκόμενους στόχους.

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων σε περιπτώσεις οι οποίες δεν συμβάλλουν στην επίτευξη ενός τέτοιου στόχου, ή σε περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση δεν είναι απαραίτητη για το σκοπό αυτό, σημαίνει ότι παραχωρείται αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε βιομηχανίες ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, των οποίων η οικονομική θέση ενισχύεται, θίγονται οι όροι των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και στρεβλώνεται ο ανταγωνισμός, χωρίς να υπάρχουν λόγοι κοινού συμφέροντος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) για ενισχύσεις που σκοπό έχουν να προωθήσουν ή να διευκολύνουν την προώθηση ορισμένων περιοχών, πρέπει να σημειωθεί ότι σε καμία από τις περιοχές των Κάτω Χωρών το βιοτικό επίπεδο δεν είναι αφύσικα χαμηλό, ούτε επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Αρκετές περιοχές στις Κάτω Χώρες πληρούν τους όρους για τη χορήγηση περιφερειακής ενίσχυσης κατά την έννοια της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ)· οι εν λόγω περιοχές βρίσκονται κυρίως στα βόρεια των Κάτω Χωρών, ενώ το πρόβλημα του φυσικού λιπάσματος παρουσιάζεται οξύτερο στη νότια και την ανατολική Ολλανδία. Επιπλέον, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεν ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω ενίσχυση προορίζεται για να διευκολύνει την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), πρέπει κατ' αρχήν να σημειωθεί ότι η ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της ολλανδικής οικονομίας. Όντως η ολλανδική κυβέρνηση δεν προέβαλε κανένα τέτοιο επιχείρημα ζητώντας την εφαρμογή της εν λόγω παρέκκλισης. Όσον αφορά την παρέκκλιση για ενίσχυση προκειμένου να προωθηθεί η εκτέλεση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι το κοινοτικό πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για περιβαλλοντικά θέματα, το οποίο πληροφορήθηκαν όλα τα κράτη μέλη με επιστολές της 7ης Νοεμβρίου 1974 και της 7ης Ιουλίου 1980, προβλέπει ότι κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, οι ενισχύσεις που αποσκοπούν στην παροχή συνδρομής στις υφιστάμενες επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμοστούν σε νόμους ή κανονισμούς που συνεπάγονται νέες σημαντι-

κές επιβαρύνσεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, μπορούν να τύχουν απαλλαγής βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης, ως ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος. Ωστόσο, το πλαίσιο προσδιορίζει ότι προκειμένου να χορηγηθεί απαλλλαγή βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), οι εθνικές ενισχύσεις πρέπει να χορηγηθούν για τη χρηματοδότηση επενδύσεων που είναι απαραίτητες στις δικαιούχους επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμόσουν τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις τους και να ανταποκριθούν κατ' αυτόν τον τρόπο στις νέες περιβαλλοντικές υποχρεώσεις που επιβάλλει το κράτος ή η Κοινότητα.

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενίσχυση που σχεδιάζεται από την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεν προορίζεται για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σε κτηνοτροφικές μονάδες προκειμένου να συμμορφωθούν με τη νέα περιβαλλοντική νομοθεσία αλλά, αντίθετα, σκοπό έχει να επιτρέψει στους παραγωγούς φυσικού λιπάσματος να διατηρήσουν την τρέχουσα παραγωγή τους χρηματοδοτώντας νέο τρόπο διάθεσης του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος. Το πλαίσιο δεν αποκλείει άλλες περιβαλλοντικές ενισχύσεις εκτός από αυτές που χαρακτηρίζει συμβατές με την κοινή αγορά· ωστόσο, αυτές οι άλλες ενισχύσεις πρέπει να πληρούν τους όρους για τη χορήγηση απαλλαγής βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) ή γ).

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) για ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον οι εν λόγω ενισχύσεις δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το καθεστώς ενίσχυσης που προτείνει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, παρά το γεγονός ότι συντελεί στη διατήρηση της παρούσας εντατικής, συγκεντρωμένης παραγωγής μεγάλου μέρους της ολλανδικής κτηνοτροφίας, μπορεί να θεωρηθεί ότι διευκολύνει την ανάπτυξή της, δημιουργώντας ένα σύστημα για την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος. Λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 130 Π της συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η περιβαλλοντική πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, στο βαθμό που εξαλείφει τη ρύπανση από το φυσικό λίπασμα, είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας του συνόλου.

Η απόφαση της Επιτροπής, τον Δεκέμβριο του 1990, να μην αντιταχθεί στην πρόθεση της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών να χορηγήσει 35 % επενδυτική ενίσχύση για την κατασκευή μεγάλης κλίμακας βιομηχανικών εγκαταστάσεων στους περιβαλλοντικούς παράγοντες που αναφέρονται ανωτέρω και στον υψηλό εμπορικό κίνδυνο που συνεπάγεται η επεξεργασία φυσικού λιπάσματος σε μεγάλη κλίμακα. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή εξέφρασε την ανησυχία ότι εάν οι εν λόγω βιομηχανικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποδειχθούν λιγότερο κερδοφόρες απ' ό,τι αναμένεται, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ενδέχεται να εισάγει σύστημα λειτουργικών ενισχύσεων.

Όσον αφορά το προτεινόμενο καθεστώς ενισχύσεων, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το επιχείρημα της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών ότι μια κεντρική οργάνωση όπως η SLM εξυπηρετεί έναν ωφέλιμο σκοπό για τον τομέα ως σύνολο: η SLM υποχρεούται να δεχθεί το σύνολο του φυσικού λιπάσματος που της προσφέρεται, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μια ελέγξιμη και περιβαλλοντικά αποδεκτή διέξοδο για τις κτηνοτροφικές μονάδες οι οποίες αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερο δυσκολίες προκειμένου να διαθέσουν το φυσικό τους λίπασμα με άλλους τρόπους. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη το επιχείρημα που προέβαλε η αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών στη συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 1991, ότι το απαραίτητο δυναμικό επεξεργασίας πρόκειται να είναι διαθέσιμο όταν παραστεί ανάγκη χάρη στο καθεστώς.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση βάσει του καθεστώτος stimulering milieuhygiënisch verantwoorde afzet van mestoverschotten αποτελείται από δύο στοιχεία:

Πρώτον, τη χρηματοδότηση των παγίων εξόδων της SLM (διοικητική οργάνωση, δημιουργία και διατήρηση εγκαταστάσεων αποθήκευσης) προκειμένου να υπάρχει μια οργάνωση στη διάθεση όλων των παραγωγών φυσικού λιπάσματος οι οποίοι ενδέχεται, ανά πάσα στιγμή, να έχουν πλεόνασμα φυσικού λιπάσματος και να μην βρίσκουν καμία άλλη δυνατότητα διάθεσης στην αγορά.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η SLM εξυπηρετεί έναν ωφέλιμο σκοπό για τον ολλανδικό κτηνοτροφικό τομέα ως σύνολο και ότι, κατά συνέπεια, οι διευκολύνσεις που προσφέρει μπορούν να χρηματοδοτηθούν μέσω εισφοράς. Η Επιτροπή έχει, στο παρελθόν, εγκρίνει ενισχύσεις, σε άλλα κράτη μέλη, για συλλογικές τομεακές δραστηριότητες χρηματοδοτούμενη με εισφορές φορολογικού τύπου επί της εγχώριας παραγωγής (1).

Δεύτερον, όσον αφορά τη χρηματοδότηση των μεταβλητών εξόδων που βαρύνουν την SLM και, συγκεκριμένα, τα έξοδα για τη μεταφορά, αποθήκευση και παράδοση φυσικού λιπάσματος σε άλλες περιοχές στις Κάτω Χώρες ή στα εργοστάσια επεξεργασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εν λόγω μεταβλητά έξοδα πρέπει ενδεχομένως να καλυφθούν πλήρως από τους δασμούς που οφείλουν να καταβάλλον οι παραγωγοί φυσικού λιπάσματος που χρησιμοποιούν την SLM ως αδιέξοδο. Στον προϋπολογισμό της SLM για το 1992, τα μεταβλητά έξοδα καλύπτονται μόνο εν μέρει από τους δασμούς και εν μέρει από την απόδοση της εισφοράς. Εάν η κατάσταση αυτή παγιωθεί, οι ολλανδικές αρχές μπορούν να χορηγούν λειτουργική ενίσχυση στα εργοστάσια επεξεργασίας φυσικού λιπάσματος μέσω της SLM, αφής στιγμής αυτά κατασκευασθούν, για την εκμετάλλευση και τις εξαγωγές των εν λόγω εργοστασίων σε άλλα κράτη μέλη. Μια τέτοια λειτουργική ενίσχυση αλλοιώνει τους όρους του ανταγωνισμού κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον, σε βάρος άλλων προμηθευτών λιπασμάτων.

Το δεύτερο στοιχείο της ενίσχυσης που προτείνει η ολλανδική κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί να χορηγείται μετά την αρχική περίοδο κατά την οποία πρέπει να κατασκευαστούν τα πρώτα εργοστάσια επεξεργασίας, και συγκεκριμένα κατά την περίοδο κατά την οποία πρέπει να κατασκευαστούν τα πρώτα εργοστάσια επεξεργασίας, και συγκεκριμένα κατά την περίοδο μέχρι το τέλος του 1994. Η ίδια η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών έχει επανειλημμένα δηλώσει ότι η επενδυτική ενίσχυση σε ποσοστό 35 % είναι απαραίτητη μόνο για την κατασκευή των πρώτων εργοστασίων επεξεργασίας μεγάλης κλίμακας κατά την εν λόγω περίοδο, λόγο των ασυνήθιστα υψηλών κινδύνων που ενδέχεται να προκύψουν κατά τη φάση αυτή.

(1) Βλέπε, π.χ. 20ή Έκθεση επί του ανταγωνισμού, σημείο 274.

Ομοίως, η χρησιμοποίηση μέρους της απόδοσης από την εισφορά επί του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος για τη χρηματοδότηση εξόδων πλην των γενικών και των εξόδων υποδομής στην SLM μπορεί να θεωρηθεί ότι προωθεί τη δημιουργία ενός μηχανισμού για την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του φυσικού λιπάσματος χωρίς να επηρεάζει αρνητικά τους όρους εμπορικών συναλλαγών σε βαθμό που αντίκειται στο κοινό συμφέρον, εφόσον η ενίσχυση περιορίζεται στην αρχική περίοδο, κατά την οποία η SLM πρέπει να αρχίσει τις δραστηριότητές της και οι παραγωγοί φυσικού λιπάσματος πρόκειται να εξοικειωθούν μαζί της, και εφόσον χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από τον ίδιο τον τομέα.

VI

Συμπέρασμα: Το καθεστώς stimulering milieuhygiënisch verantwoorde afzet van mestoverschotten προβλέπει ενισχύσεις που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η ενίσχυση χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου μέσω εισφοράς που επιβάλλεται στην υπερπαραγωγή φυσικού λιπάσματος. Η ενίσχυση για τα πάγια έξοδα της τράπεζας φυσικού λιπάσματος SLM μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Η ενίσχυση για τα μεταβλητά έξοδα όσον αφορά την πραγματική διάθεση του φυσικού λιπάσματος μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά τη διάρκεια της αρχικής περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1994. Μετά την 1η Ιανουαρίου 1995, δεν επιτρέπεται, η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση του εν λόγω όρου, καθίσταται υποχρεωτική η υποβολή εκθέσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου μέσω εισφοράς επί του πλεονάσματος της παραγωγής φυσικού λιπάσματος, την οποία οι Κάτω Χώρες σκοπεύουν να χορηγήσουν προκειμένου να ενθαρρύνουν την περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση του πλεονάσματος φυσικού λιπάσματος, θεωρείται ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ, στο βαθμό που η ενίσχυση δεν υπερβαίνει τα πάγια έξοδα για την διοικητική οργάνωση και τη δημιουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων αποθήκευσης από την Stichting Landelijke Mestbank SLM.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1 θεωρείται ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά εφόσον καλύπτει μέρος των μεταβλητών εξόδων της SLM κατά την αρχική περίοδο 1992-1994.

Μετά την 1η Ιανουαρίου 1995, ωστόσο, η εν λόγω ενίσχυση δεν πληροί πλέον τους όρους για απαλλαγή που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 και, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατή η χορήγησή της μετά την εν λόγω ημερομηνία.

Άρθρο 3

Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών υποβάλλει ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες της SLM και τον τρόπο χρηματοδότησής τους, προκειμένου η Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να διασφαλίζει την τήρηση της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1992.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος